

Avelskonferens 2010

Cockerklubbens årliga avelskonferens och Cocker of Cockers.

Flera gånger har jag tänkt delta i Cockerklubbens årliga konferens, men av olika skäl har det inte blivit så. I år blev det äntligen av. Rum var bokad på Scandic i Södertälje där också konferensen, årsmötet och inte minst höjdpunkten; Cocker of Cockers skulle hållas.

Vädret visade sig från sin sämsta sida, snöstormen var ett faktum. Klass 2 varning var utfärdad av SMHI och att ta sig dit var ett riskspel, då både allmänna kommunikationer och vissa vägar var ur funktion. Jag tog mig med bil, sedan buss och en proppfull tunnelbana till centralen. Där var tjockt med människor som stod och frös, men jag hade tur. Pendeltåget kom inte långt efter utsatt tid. Några hundra meter i drivor av snö återstod att ta sig igenom vid framkomsten. De som var på plats redan på fredagskvällen tillhörde till stor del Cockerklubbens styrelse och långväga gäster som suttit i timmar på tåg eller fått ta långa omvägar för att nå fram. Ett hästjobb hade lagts ner på att få allting på plats och klart till konferensens början.

Lördagen började med frukostbuffé och sedan var det dags för dagens föreläsning som hölls av Erling Strandberg. Forskare och professor vid Institutionen för husdjursgenetik vid SLU i Uppsala. Ämnet var genetik.

Vi fick en grundkurs i genetikens vägar och nedärvning. Vi fick bl a. lära oss att inavel är parning inåt, dvs. att släktskapen ökar. Utavel är precis tvärt om att släktskapen minskar. Inavelsgradens högre gräns enligt SKK är 6,25 %. Genetiker rekommenderar dock en inavelsgrad på under 2,5 % vilket kan vara något att fundera extra på.

Inavelsgraden är andelen gener som dubblas genom föräldrarnas släktskap. Vi fick lära oss att antalet gener är konstant så när någon gen dubblas betyder det helt enkelt att någon annan gen inte får plats. Detta är något som är viktigt att tänka på innan man bestämmer sig för vilken tik eller hane man väljer då man bestämt att para sin hund. En hög inavelsgrad kan ge sämre genetiska förutsättningar, t ex sämre immunförsvar eller mentalitet. Ett något förenklat exempel: Säg att tiken har en gen som ger t ex känslig mage, om hanen bär samma gen genom släktskap ökar förstås risken för att valpen ska få dubbla genuppsättningar och bli sjuklig.

Varje valp ärver 50% av mammas respektive pappans gener vilket betyder att släktskapsgraden till föräldrarna är 50%. Vilka 50% som ärvs från respektive förälder varierar från valp till valp. I teorin kan två valpar ur samma kull vara genetiskt identiska eller t o m genetiskt helt obesläktade. (I praktiken är det omöjligt eftersom en ras avlas inom rasens gränser och släktskapen hur liten de än är aldrig kan vara 0,0% då alla hunddjur har samma förfäder.) Mycket mer än så fick vi lära oss och i Cockertidningen nr 1 2010 kan ni läsa en större sammanfattning skriven av Susanne Berggren.

På eftermiddagen hade vi diskussioner i grupp och jämförde sedan gruppernas resultat. Huvudfrågan i diskussionen var: Hur kan vi undvika för kraftig inavel? Svaret var att bredda avelspopulationen. Ett stort problem som blir en genetisk

flaskhals är att antalet hanar som används i avel är betydligt färre än tikar. Vilket resulterar i att många av de hanar som används lämnar väldigt många avkommor, dvs. överanvänds.

Gruppfrågorna bestod av bl a detta:

Ska Cockerklubben verka för att begränsa antalet kullar eller valpar per hane och i så fall hur?

Vad kan jag som enskild uppfödare/ hundägare göra för att bidra till att öka/ bibehålla den genetiska variationen?

Är genetisk variation viktigt, ska klubben fokusera på detta?

Svaren på frågorna var varierande men pekade åt ett och samma håll. I grova drag; Någon form av utvärdering borde göras efter ett visst antal kullar. Antalet hanar i avel behöver ökas så att vi slipper matadoravel. Alla var överens om att genetisk variation är viktig.

Svårigheterna består i hur man inom klubben ska kunna verka för en breddning utan att införa en massa regler som är svåra att kontrollera att de följs. Ett konkret förslag var att hanhundslistan som fanns förr på klubbens hemsida skulle återinföras. Då blir det lättare att hitta en hane som kanske inte syns så mycket på utställningar eller tävlingar, men ändå har goda egenskaper att tillföra rasen.

Som ni förstår avhandlades mycket, mycket mer under dagen, detta är ett axplock av de viktigaste frågorna.

På kvällen gick Cocker of Cockers av stapeln. För er som inte har varit där kan jag varmt rekommendera det. Styrelsen hade ordnat jättefint med pyntade långbord, prispall och diverse dekorationer. Det började med mingel och välkomstdrink. Och sedan en trerätters middag. Sedan började showen. De fick springa in till musik och visa upp sina hundar, sedan höll den inbjudna domaren Sheila Ewan från Skottland en öppen bedömning. Vinnarna i respektive grupp presenterades på hemsidan och i Cockertidningen. Årets Cocker of Cockers blev NV-09 SE VCH Perchwater Like A Perfect Dream.

En lustig anekdot från dagen är att domaren skulle hållas hemlig ända fram till kvällen. Under eftermiddagen hade hon och hennes väninna kommit tillbaka till hotellet efter en tur i gamla stan då flera deltagare uppehöll sig i lobbyn. Detta resulterade i att Sheila och Jane i alla hast blev inskuffade på damernas. I en halvtimmas tid fick de fnissande gömma sig där. Inte många domare skulle ställa upp på det! Ett litet gäng avslutade kvällen i baren under trevligt småprat med domaren Sheila och hennes väninna Jane.

På söndagen var det Årsmöte och i samband med det val av årets styrelse. Flera punkter avhandlades men dessa får ni vid intresse ta del av hos Cockerklubben.

Sammanfattningsvis kan jag varmt rekommendera deltagande i nästa års konferens. Det är mycket intressant och man träffar många nya och gamla bekantskaper med samma intresse.

Vid pennan, Yvette Richardsson